Sektionen för Hälsa och Samhälle
Box 823
301 18 Halmstad

Det offentliga idrottsstödet

En kartläggning av idrottsföreningarnas syn på det kommunala bidragssystemet

Bengt Arman
Carl Sandin

Idrottsvetenskapligt program
Pedagogik inriktning idrott, 61-90 hp
Hösttermin, 2007

Titel	Det offentliga idrottsstödet – En kartläggning av idrottsföreningarnas syn på det kommunala bidragssystemet
Författare	Bengt Arman, Carl Sandin
Sektion	Sektionen för Hälsa och Samhälle, Högskolan i Halmstad, Box 823, 301 18 Halmstad
Handledare	Owe Ståhlman
Tid	Hösttermin 2007
Sidantal	28
Nyckelord	Idrottsföreningar, kommunala bidrag, socialisationsteorier, utvärdering

Sammanfattning

Syftet med studien var att kartlägga idrottsföreningarnas syn på det kommunala bidragssystemet i Halmstad kommun. Undersökningen studerade förhållandet mellan idrottsföreningarna och kommunala bidrag utifrån ett socialisationsperspektiv. Utifrån det valda perspektivet diskuterades resultatet med hjälp av funktionalist-, konflikt- och kritiska teorier. Metoden som användes var en enkätundersökning av samtliga 126 bidragsberättigade idrottsföreningarna. Enkäten konstruerades specifikt för studiens syfte. En genomgående bild av undersökningen var att de bidragsberättigade idrottsföreningarna i Halmstad kommun var positiva till det nuvarande bidragssystemet. Så många som 94,4% av idrottsföreningarna ansåg att bidragen gick till rätt ändamål. Trots de övervägande positiva resultaten så visade undersökningen att det fanns idrottsföreningar som gynnades av bidragssystemet, beroende på typ av idrott eller föreningens storlek. Mer forskning på området rekommenderas för att kommunerna ska kunna utbyta kunskaper och lära av varandra.

Title	The public sport aid – A mapping of the sport clubs sights on the municipal benefit system
Authors	Bengt Arman, Carl Sandin
Section	Sektionen för Hälsa och Samhälle, Halmstad University, box 823, 301 18 Halmstad
Supervisor	Owe Stråhlman
Time	Autumn 2007
Number of pages	28
Keywords	Evaluation, municipal contributions, socialization theories, sport clubs

Summary

The aim of this study was to map the sport clubs view on the municipal benefit system in the city of Halmstad. The survey studied the relationship between the sport clubs and municipal contributions from a socialization perspective. On the basis of the selected perspective, the result was discussed with the aid of functionalist-, conflict - and critical theories. The method used was a questionnaire survey of all the 126 sport clubs eligible for support. The questionnaire was designed specifically for the study's aim. A common picture of the survey was that the sport clubs eligible for support in the city of Halmstad were positive to the current benefit system. A majority of the sport clubs (94,4%) regarded that the contributions went to correct purposes. Despite the overwhelming positive results of the survey, there were sport clubs favoured by the benefit system depending on type of sport or the association's size. More research on the area is recommended in order to create a learning environment between different municipals.

Innehåll

Kapitel 1. Inledning 1

Bakgrund 1

Syfte och frågeställningar 2

Begreppsgenomgång 3

Lokalbidrag 3

Ledarutbildningsbidrag 3

Aktivitetsbidrag 3

Investeringsbidrag 3

Anläggningsbidrag 4

Subvention av icke kommunala anläggningar 4

Statligt lokalt aktivitetsstöd 4

Kapitel 2. Litteraturgenomgång 5

Kapitel 3. Teorier 10

Funktionalistiska teorin 10

Konfliktteorin 11

Kritiska teorier 11

Kapitel 4. Metod 13

Urval 13

Instrument 13

Datainsamling 14

Dataanalys 15

Etik 15

Kapitel 5. Resultat **16**

Kapitel 6. Diskussion **21**

Metoddiskussion **21**

Resultatdiskussion **22**

Är bidragen i Halmstad kommun anpassade till de behov som idrottsföreningarna har? **22**

Är Halmstad kommuns ansökningsförfaranden/administration anpassade till de resurser/kompetenser som idrottsföreningarna har? **24**

Finns det föreningar som gynnas av det nuvarande systemet mer än andra? **25**

Leder Halmstad kommuns bidrag till bättre förutsättningar för ett ökat lärande hos kommunens föreningsaktiva ungdomar? **26**

Sammanfattande resultatdiskussion utifrån den teoretiska referensramen **27**

Konklusion **27**

Implikation **28**

Referenser

Bilagor

Kapitel 1. Inledning

Bakgrund

Idrottsrörelsen är stor del av den svenska folkrörelsen. Föreningsidrotten engagerar omkring tre miljoner medlemmar runt om i landet, fördelat på cirka 21 000 föreningar (Riksidrottsförbundet, 2006a). Idrotten ska vara en fri och frivillig folkrörelse som ska vara öppen för alla. Enligt styrdokumentet *Idrotten vill* (Riksidrottsförbundet, 2005a), ska alla som vill oavsett religion, etnisk ursprung, kön, ålder, sexuell läggning, fysiska eller psykiska förutsättningar få deltaga i föreningsdriven idrott. Föreningarnas uppgift är större än att bara utbilda i den givna idrotten. Det ska också vara en trygg miljö med sunda värderingar som skapar en känsla av gemenskap för alla deltagare.

Den svenska idrottsmodellen bygger till stor del på det ideella arbete som medlemmarna utför. År 2005 beräknades cirka 600 000 personer arbeta ideellt som idrottsledare (Ibid). För att idrottsrörelsen ska kunna genomföra sin verksamhet i enlighet med riktlinjerna om att alla ska kunna deltaga oavsett egna förutsättningar, erhålls årligen betydande resurser från den offentliga sektorn. Den offentliga sektorn uppskattas att stå för ungefär en tredjedel av idrottens intäkter, dock beräknas det totala stöd idrotten får från kommunen och staten uppgå till två tredjedelar av inkomsterna (Wijkström & Lundström, 2002). I den senare beräkningen har hänsyn tagits till det infrastrukturstöd idrotten får genom exempelvis tillgången till kommunala idrottsanläggningar.

Halmstad är en kommun i Hallands län på Sveriges västkust. Halmstad kommun är landets artonde största sett till invånarantalet 88 958 (Statistiska Centralbyrån, 2007). I Halmstad kommun finns 49 av de totalt 67 idrotter som är knutna till Riksidrottsförbundet representerade genom olika idrottsföreningar (Halmstad kommun, 2007). De flesta av föreningarna utövar idrott på en lokal eller regional nivå, dock finns det även föreningar som bedriver idrott på högsta nationella nivå.

Halmstad kommun betalade år 2006 ut 8 839 094 kronor till kommunens 126 bidragsberättigade idrottsföreningar (Halmstad kommun, 2006a). De kommunala bidragen är till för föreningarnas ungdomsverksamhet, och avser endast att täcka en del av föreningens kostnader. För att få bidrag skall ungdomsverksamheten genomföras enligt kommunens mål och riktlinjer. Bidragen stöttar föreningarna på olika sätt. Tanken är att de ska reducera

föreningarnas kostnader gällande lokaler, ledarutbildningar och vid större investeringar. Föreningarna får även ett visst stöd per genomförd sammankomst (Halmstad kommun, 2006b).

Detta arbete kommer att studera förhållandet mellan idrottsföreningarna och kommunala bidrag utifrån ett socialisationsperspektiv. Anledningen till detta val av perspektiv är att på så sätt försöka få en ökad förståelse och kunskap för undersökningen och dess anknytning till samhället i stort.

Den pedagogiska relevansen i detta arbete bygger på utbildningsekonomi. Med detta avses att de bidrag som kommunen ger till idrottsföreningarna leder till ett ökat lärande och kunskap hos kommunens ungdomar. Gustafsson och Myrberg (2002) skriver att ett det föreligger ett samband mellan ekonomiska resurser och pedagogiska resultat. Detta samband innebär dock inte att pengar alltid ger bättre pedagogiska resultat. Tanken i denna studie är att om kommunen får en ökad kunskap om idrottsföreningarnas behov, kan det leda till ett effektivare bidragssystem där resurserna satsas på de områden där de gör mest nytta för idrottslivet.

Syfte och frågeställningar

Syftet med uppsatsen var att kartlägga idrottsföreningarnas syn på det kommunala bidragssystemet i Halmstad kommun. Till syftet kopplades ett antal frågeställningar:

- Är bidragen i Halmstad kommun anpassade till de behov som idrottsföreningarna har?
- Är Halmstads kommuns ansökningsförfaranden/administration anpassade till de resurser/kompetenser som idrottsföreningarna har?
- Finns det idrottsföreningar som gynnas av det nuvarande bidragssystemet mer än andra?
- Leder Halmstad kommuns bidrag till bättre förutsättningar för ett ökat lärande hos kommunens föreningsaktiva ungdomar?

Begreppsgenomgång

Under denna rubrik kommer de bidragsformer som återkommer på flera ställen i arbetet att förklaras. Inledningsvis tas de bidrag upp som finns tillgängliga att söka för föreningarna i Halmstad kommun, slutligen förklaras också det statliga lokala aktivitetsstödet.

Lokalbidrag

Föreningarna får bidrag för de lokaler som dess ungdomsverksamhet använder. Bidragets storlek grundar sig på antalet redovisade sammankomster för ungdomar 5-20 år som genomförts under senaste skolåret. Fler sammankomster per år genererar en högre procentuell täckning av lokalkostnaderna, dock högst 75 000 kr per förening (Halmstad kommun, 2006b).

Ledarutbildningsbidrag

Bidraget ges för utbildning på lokal eller regional nivå. Utbildningen ska vara godkänd eller anordnad av föreningens distrikts-/riksorganisation. Storleken baseras på hur föreningarna utnyttjat bidragen året innan och hur föreningen planerat kommande årets utbildningar (Ibid).

Aktivitetsbidrag

Syftet med aktivitetsbidraget är att stödja grupp- och mötesverksamhet för föreningsungdomar i Halmstad kommun. Det utbetalas för planerade och genomförda sammankomster med ordinarie grupper både tävling och träning. För att räkna en sammankomst krävs minst fem deltagare mellan 5-20 år, och att aktiviteten pågår minst en timme under ledning av ledare. För handikappidrottare finns ingen övre åldersgräns för att få bidraget (Ibid).

Investeringsbidrag

Föreningen kan få bidraget vid nybyggnads-, förbättrings- och reparationsarbeten av den egna eller den hyrda lokalen/anläggningen, under förutsättning att föreningen har långsiktig tillgång till den. Individuell prövning av varje ansökan görs av kommunen. Även föreningar utan ungdomsverksamhet kan söka bidragsformen (Ibid).

Anläggningsbidrag

Bidraget kan sökas av föreningar som driver icke kommunala idrottsanläggningar. Bidraget ska täcka kostnader för driften av anläggningen/lokalen så som underhåll, inköp och anläggningsutrustning (Ibid).

Subvention av icke kommunala anläggningar

Subventionen är till för att minska avgiften för ungdomars idrottande i vissa anläggningar som inte drivs av vare sig kommunen eller idrottsföreningarna. Utbetalning sker bara för sådana lokaler och anläggningar som beprövats och prioriterats av Halmstad kommuns tekniska nämnd (Ibid).

Statligt lokalt aktivitetsstöd

Det statliga lokala aktivitetsstödet (LOK-stödet) utbetalas genom Riksidrottsförbundet som övertagit fördelningsuppgifterna av staten (Kommittédirektiv, 2006:135). Riksidrottsförbundet fördelar bidragspengarna i enlighet med de bestämmelser som regeringen beslutar om. LOK-stödet betalas ut till verksamhet för ungdomar mellan 7 och 20 år, för handikappidrott finns ingen övre åldersgräns (Riksidrottsförbundet, 2006b). Aktiviteten ska vidare vara ledarledd, pågå minst i en timme och gruppen ska bestå av mellan 3 och 30 ungdomar för att föreningen ska kunna bokföra en bidragsgill sammankomst.

Kapitel 2. Litteraturgenomgång

I regeringens proposition *En idrottspolitik för 2000 talet - folkhälsa, folkrörelse, underhållning* (Proposition 1998/99:107) betonas att idrottsrörelsen har ett särskilt ansvar med hänsyn till det stora antal barn och ungdomar som är verksamma inom idrotten. Därför bör statens stöd till idrotten följas upp och utvärderas regelbundet. Stödet ska studeras så att idrottens effekter med avseende på idrottspolitikens ambitioner kan utvärderas. Främst betonas frågor som delaktighet, demokrati och folkhälsa, som gör idrottspolitiken till en fråga om fostran och inkludering av barn och ungdomar. Dessa frågor anses viktiga och enligt propositionen bör därför idrotten även i fortsättningen ges ett aktivt stöd.

Enligt propositionen (Ibid) så är det viktigt att de kommunala bidragen utformas efter de lokala behov och möjligheter som finns i respektive kommun. Regeringen anser att LOK-stödet tidigare varit alltför normgivande för de kommunala kontanta bidragen. Vidare skrivs det att det är angeläget att ta fram tillförlitlig statistik om tillgång till och nyttjandet av kommunala lokaler samt utvecklingen av taxor och avgifter för dessa lokaler.

Samtliga Sveriges kommuner betalar regelbundet ut bidrag till landets idrottsföreningar. Det är upp till varje enskild kommun att utforma stödet till idrottsföreningarna, varför skillnader i bidragssystem förekommer mellan olika kommuner (SOU 1998:33). Enligt Svenska kommunförbundets kartläggning (2004) så har antalet bidragstyper minskat radikalt de senaste 20 åren, från att ha varit uppe i cirka 60 olika typer till runt 20 olika bidragstyper i hela Sverige.

Redan i en djupstudie av 10 kommuner 1996 (SOU 1998:33) framkom det att utvecklingen av bidragsbestämmelserna inom kommunerna ledde till att reglerna för bidragen förenklades och att bidragstyperna minskade i antal. Bidragen slogs ihop och togs bort då det visade sig att få föreningar utnyttjade dem eller att de var för administrativt krångliga.

Bidragstyperna kan enligt Svenska kommunförbundet (2004) delas in i tre olika kategorier. Den tydligaste formen av stöd är de kontanta bidragen. De betalas oftast ut som ett aktivitetsstöd till föreningarna grundat på antalet deltagare eller sammankomster, eller både och. De belopp som betalas ut varierar kraftigt mellan kommunerna, vanligast betalas det ut mellan tre till tio kronor per deltagare och sammankomst. Även åldersgränserna skiljer sig

mellan kommunerna. Drygt hälften av kommunerna fördelar bidragen till åldersspannet 7-20 år i enlighet med LOK-stödets regler. Det finns flera kommuner som har en nedre åldersgräns på 4-5 år, men även kommuner som satt den till 0 år alternativt 10 år. Den övre gränsen varierar också. Några få kommuner har lägre än 20 år, ett 60-tal har satt gränsen till lägre än 25 år och några har inte någon övre åldersgräns alls.

Den andra och ekonomiskt största kategorin av de kommunala bidragen är de dolda subventioner som ges till idrotten i form av till exempel fria eller rabatterade lokaler, utrustning och material. Ett 60-tal kommuner hade år 2004 fria lokaler för barn- och ungdomsverksamheten i föreningslivet, varav 20 av dessa även hade fria lokaler för all övrig föreningsverksamhet. Det har debatterats om fria lokaler inte leder till överbokningar vilka inte utnyttjas. Därför hade så många som 150 kommuner slopat fria lokaler och infört en lägre avgift, dock var det mycket få kommuner som tog ut marknadsmässiga hyror av föreningarna (Ibid).

Den tredje kategorin består av administrativt stöd, råd och utbildningar som kommunen kan förmedla till föreningarna. Från att ha varit väldigt lågt prioriterade under 80- och 90-talet har många kommuner nu börjat arbeta med dessa bidragstyper igen (Ibid).

En tillbakablick på hur bidragssystemet sett ut i Halmstad kommun visar på ett par förändringar mot dagens system (2007). 1985 fanns det lokalbidrag, ledarutbildningsbidrag, aktivitetsbidrag, investeringsbidrag och ett bidrag för föreningarnas administration och instruktörer (Halmstad kommun, 1985). Det sistnämnda bidraget syftade till att ge föreningarna möjlighet att anställa personal. För att få bidrag krävdes att föreningarna hade minst 10 aktiva medlemmar i åldrarna 7-25 år, och för aktivitetsbidrag fem aktiva mellan 5-25 år. Tio år senare hade bidraget för administration och instruktörer tagits bort (Halmstad kommun, 1995). Åldersgränserna hade ändrats till 15 aktiva medlemmar mellan 7 och 20 år för att få bidrag till föreningen. För att få aktivitetsbidrag krävdes fem aktiva i åldern 5 till 20 år. År 1997 tillkom ett projektbidrag som var ett mer flexibelt bidrag att stötta tidsbestämda satsningar hos föreningarna (Halmstad kommun, 1997). Fyra år senare hade projektbidraget tagits bort (Halmstad kommun, 2001). Sedan 2003 har systemet sett ut som idag (2007), anläggningsbidraget har tillkommit och även subventionen av icke kommunala anläggningar (Halmstad kommun, 2003). Anläggningsbidraget låg tidigare under lokalbidraget.

Förändringar av regler, rutiner och storleken på bidragen har skett under de ovanstående dryga 20 åren i takt med att samhället i övrigt ändrats.

När Riksidrottsförbundet 2004 gav Centrum för Marknadsanalys uppdraget att undersöka hur kommunernas stöd till idrottsföreningarna utvecklas var resultatet tydligt. Ungefär 40 procent av kommunerna hade antingen minskat sitt stöd eller planerade att göra det (Riksidrottsförbundet, 2004; ref. i Riksidrottsförbundet, 2005b). I en liknande kommunundersökning från 2005 hade dock trenden med sjunkande kommunalt stöd vänt (Ibid). Enligt undersökningen svarade 8 procent av kommunerna att de minskat stödet och bidragen till idrotten medan 21 procent uppfattade att de ökat stöden och bidragen. 9 procent av landets kommuner trodde att de skulle komma att minska bidragen och anslagen till föreningarna och idrottsföreningarna de nästkommande åren medan 22 procent trodde att de skulle komma att öka anslagen. En tveksamhet kring resultaten i den första undersökningen finns eftersom uppgifter om eventuellt bortfall är okänt.

I utredningen *Idrott åt alla* (DS 1993:58) var syftet att undersöka allt offentligt stöd till idrotten. Utredningen påvisade bland annat statsbidragets brist på flexibilitet, en brist som gynnade redan etablerade idrotter, män ofta på bekostnad av kvinnor och elitidrott i förhållande till motionsidrott. Därtill framhölls att administrationskostnaderna var stora samt att effekterna av stödet var oklart. Det gick inte att påvisa något samband mellan statligt stöd och ökad eller minskad aktivitet. Utredningen ifrågasatte om den nuvarande modellen var den mest effektiva när det gäller att fördela statliga pengar. Som en lösning framfördes att kommunerna skulle administrera allt offentligt stöd till idrotten. Detta föreslogs redan i 1986 års folkrörelseutredning (SOU 1987:37) som menade att kommunerna redan stod för huvuddelen av allt stöd och hade skapat väl fungerande rutiner för fördelningen av det kommunala bidraget och därför bör fördela allt offentligt stöd. Emellertid medförde inte detta några förändringar.

I Riksidrottsförbundets föreningsundersökning från 2004 (FOU 2005:3) svarade 521 föreningar på frågor angående föreningens situation. Ett resultat var att det kommunala stödet var viktigare för breddföreningar än för tävlingsföreningar. Undersökningen visade också att det kommunala bidragets andel av föreningens intäkter var 13 procent. Detta var en minskning med 4 procent från en undersökning 10 år tidigare (Eriksson, 1994). Särskilt lågt var stödet för föreningarna i de stora kommunerna, endast 10 procent. LOK-stödet stod för 6.7

procent av intäkterna. En stor kostnad för föreningarna var hyror och anläggningskostnader, 28 procent av de totala utgifterna. I framtiden såg föreningarna medlems- och tävlingsavgifter och kommunala bidrag som de två viktigaste finansieringskällorna. Föreningarna trodde inte att LOK- stödet skulle komma att inbringa så mycket pengar i framtiden.

I en föreningsundersökning från 1996 (SOU 1998:33) gjordes en ekonomisk analys av 200 idrottsföreningar. Undersökningen kom fram till att 52 procent av de undersökta föreningarna hade ett bidragsberoende på upp till 20 procent av de totala intäkterna. De stora idrotterna var mindre bidragsberoende (17 %) än de mellanstora (32 %) och små (22 %) idrotterna. Tydligt i undersökningen var att olika former av deltagar-, tränings-, och tävlingsavgifter utgjorde en mycket viktig inkomstkälla för många föreningar, cirka 20 procent av intäkterna.

LOK-stödet har granskats ett antal gånger sedan det instiftades. Frågan om hur idrottsföreningarna upplever stödet har varit central i många av dem. Sandahl skriver i en SOU-rapport (1998:33) att även om LOK-stödet var en mindre del av föreningens totala omsättning, i medeltal 5,7 %, så upplevde föreningarna ändå stödet som mycket betydelsefullt. Det ansågs dock svårt att klarlägga vilka effekter stödet gav på aktiviteterna och studiens rekommendation var att ändra utformningen av bidraget till exempelvis utbildningsinsatser för att tydligare påverka idrottens inriktning. Även i Riksidrottsförbundets granskning av stödet (2006b) framkom att fyra av fem föreningar upplevde LOK-stödet som viktigt eller mycket viktigt. I synnerhet upplevdes stödet som viktigt för de enskilda lagen eller träningsgrupperna eftersom bidraget främst gick till barn- och ungdomsverksamheten. För föreningarna i stort upplevdes stödet också som viktigt i uppstart och vid expansion av föreningen.

År 2003 ställde sig Riksidrottsförbundet (FOU 2004:2) frågan hur dyrt det är att utöva de olika idrotterna i Sverige och vad det är för olika kostnader. En enkät skickades ut och 1502 familjer svarade. De idrotter som undersöktes var basket, fotboll, friidrott, golf, gymnastik, innebandy, ishockey, ridsport, simning och tennis. Den genomsnittliga totalkostnaden för att ägna sig åt någon av idrotterna var 4510 kr per år. Skillnaderna var stora, med gymnastiken billigast (1885 kr) och ishockeyn dyrast (9300 kr). De flesta idrotterna kostade runt 3000 kr per år. Skillnaderna i kostnader var också stora inom de olika idrotterna, framför allt beroende på vilken nivå individen befann sig på.

Enligt Ungdomsstyrelsens undersökning (2005) slutade 6 procent av ungdomarna att idrotta i föreningar på grund av de höga kostnaderna. Det fick stöd i Riksidrottsförbundets undersökning (FOU 2005:6) där 5 procent angav att de slutade på grund av kostnaderna. Ett annat resultat från den studien var att 27 procent av dem som inte idrottade i en förening skulle kunna tänka sig börja om kostnaderna sänktes. Det var den klart viktigaste faktorn för ungdomarna i studien.

Kapitel 3. Teorier

För att förstå kopplingen mellan samhälle och idrott kan ett socialisationsperspektiv användas. Ett socialisationsperspektiv är inget enhetligt perspektiv utan består av flera olika teorier som har gemensamt att de försöker förklara människans sociala värld. De olika teorierna innehåller viktiga skillnader men på många punkter ses också vissa likheter. Detta arbete kommer att använda några av dessa teorier och förklara dess koppling till idrotten. Tyngdpunkten i studien kommer att ligga på den funktionalistiska teorin. Enligt Jarvie (2006) måste en avgränsning göras, för att om alla teorier förklaras ger det snarare en mer komplicerad än tydlig bild av perspektivet.

Funktionalistiska teorin

Den funktionalistiska teorin är baserad på tanken att det är möjligt att studera samhället, finna vetenskapliga bevis om hur det fungerar, för att sedan kunna skapa ett system av ”sociala lagar”. Dessa lagar kan användas för att förstå, styra och förändra samhället till det bättre (Coakley, 2007). Utifrån teorin ses samhället som ett komplicerat system där de olika delarna arbetar i förhållande till varandra och hur de bidrar till att helheten fungerar. Delarna förklaras och förstås genom termer av vilken funktion de har i samhället (Jarvie, 2006). Enligt ett funktionalistiskt synsätt eftersträvar alla sociala system en balans för att fungera effektivt. Människor accepterar och enas om den rollfördelning som finns i samhället då den är för ”det gemensammas bästa” (Engdahl & Larsson, 2006). Enligt Scambler (2005) har den funktionalistiska teorin varit den teori som har varit närmast att bli helt dominerande och sedd som normalvetenskap inom sociologin.

Jarvie (2006) skriver i sin bok *Sport, Culture and Society* att idrott kan ha funktioner som:

- En socioemotionell funktion, där idrotten bidrar till en psykologisk stabilitet i samhället.
- Idrotten överför viktiga kulturella värden och värderingar.
- Idrotten integrerar olika samhällsgrupper och individer.
- Idrotten har en politisk funktion och används för att uppnå vissa ideologiska syften.

Den funktionalistiska teorin används ofta för att förklara hur idrott passar in i det sociala livet och även hur det ger stabilitet till organisationer och samhällen. Coakley (2007) menar att den

funktionalistiska teorin är populär hos personer i maktpositioner i samhället eftersom teorin baseras på föreställningen att samhället är organiserat att tjäna alla människor lika och därför inte behöver förändras. Svagheter med teorin är enligt Coakley att den förstorar de positiva effekterna och förminskar de negativa effekterna med idrott i samhället. En annan svaghet är att teorin ignorerar skillnader i behov mellan olika grupper i samhället.

Konfliktteorin

Konfliktteoretiker är de som starkast har kritiserat funktionalisterna och deras positiva syn på samhället och sociala system (Scambler, 2005). Enligt en konfliktteori handlar alla aspekter av socialt liv om ekonomiska intressen. De som kontrollerar ekonomin använder sin makt för att manipulera individerna i samhället att acceptera existensen av ekonomiska olikheter som något naturligt. Konfliktteoretiker menar att idrotten förstärker den ojämna fördelningen av makt och ekonomiska resurser som finns i samhället i stort (Coakley, 2007).
Politik, ekonomi, utbildningssystem och andra delar av samhällslivet kan ses som dominansinstrument för den härskande klassen eller gruppen (Engdahl & Larsson, 2006). Jarvie (2006) menar att det inom konfliktteorin är viktigt att fundera över vem som tjänar på idrotten, på vilket sätt och hur det påverkar olika sociala grupper.

Konfliktteorin har enligt Coakley (2007) tre huvudsakliga svagheter:

1. Ignorerar att idrott kan skänka glädje och stärka individer och grupper.
2. Teorin ser bara till de ekonomiska faktorerna när de studerar idrott, inte betydelsen av till exempel kön, etnicitet eller ålder.
3. Det förutsätts att alla med ekonomisk makt alltid formar idrotten efter sina behov.

Kritiska teorier

Det finns ett flertal olika kritiska teorier. Att beskriva alla skulle ta för mycket plats och det är inte relevant att beskriva dem var för sig i det här sammanhanget. Coakley (2007) har genom att studera de olika kritiska teorierna identifierat några gemensamma nämnare. Utifrån teorierna kännetecknas grupper och samhällen av delade värderingar och intressekonflikter. Det sociala livet ses inte som ett system eftersom det hela tiden innefattar processer av förhandlingar och kompromisser. Detta till följd av att överenskommelser om värderingar aldrig är permanenta. Värderingar och sociala konstruktioner förändras över tid och från en situation till en annan.

Enligt Scambler (2005) skapades de kritiska teorierna eftersom vissa människor ansåg att samhället var för komplext och konturlöst för att kunna beskrivas som ett system.
De kritiska teorierna fokuserar på och ifrågasätter den process där kulturen produceras, återskapas och förändras samt hur makt och olikheter påverkar processen. Målet är att genom ifrågasättande bryta det återskapande av värden som leder illegitimt och onödigt maktutövande (Åsberg, 2000).

Idrott studeras i kontakt med förändringar i organisationen, kulturella definitioner och visioner av vad idrott är och kan vara i samhället. En svaghet med teorierna är att förändringar alltid ses som något positivt (Coakley, 2007).

Kapitel 4. Metod

Studien har sin kunskapsteoretiska grund i empirism. Enligt empirismen är det erfarenheten i former av iakttagande och observerande som är grunden för kunskap (Åsberg, 2000). Medvetandet fylls på med intryck allt eftersom omvärlden studeras.

Den metod som sedan användes för att studera den insamlade empirin var av nomotetisk art. Nomotetiska metoder innebär att försöka slå fast olika generella lagbundna samband utifrån komparativa och syntetiska perspektiv (Ibid). Syftet med metodvalet var att till viss del kunna generalisera resultatet av studien till exempelvis andra kommuner i Sverige.

Urval

I denna studie undersöktes samtliga bidragsberättigade idrottsföreningar i Halmstad kommun. Ett selektivt urval gjordes eftersom bara idrottsföreningar undersöktes. Även andra typer av föreningar med ungdomsverksamhet får bidrag på samma premisser som idrottsföreningarna. De föreningar som inte inkluderades i undersökningen var politiska ungdomsförbund, scout-, frilufts-, religiösa och etniska föreningar. Det totala antalet idrottsföreningar i den studerade populationen var 126.

Instrument

Det instrument som användes för att samla ihop data till studien var en egenhändigt konstruerad enkät (Bilaga1). I ett första skede diskuterades med kommunen om vad som borde ingå i enkäten. Information om bidragssystemets uppbyggnad togs fram för att få en förståelse för hur processen går till. Utifrån den informationen bestämdes vilka huvudområden enkätfrågorna skulle täcka. En kontinuerlig kontakt hölls sedan med kommunen under hela uppbyggnaden av enkäten. För att få hjälp med konstruktionen av frågorna studerades två tidigare utvärderingar av föreningsidrotten. Den första var en utvärdering som gjorts på föreningar som sökt bidragspengar genom Handslagsprojektet (Eriksson, Patriksson & Stråhlman, 2007). Genom den gavs idéer om formuleringar av enkätfrågorna. Den andra (FOU 2005:3) hade skapat tydliga kategoriseringar som passade syftet för denna uppsats. Därför hämtades inspiration från den vid skapandet av bakgrundsfrågorna i enkäten.

Innan enkäten skickades ut kontrollerades förståelsen dels genom att kommunen, handledaren och studiekamrater fick studera den. En pilotstudie genomfördes också på fyra av föreningarna i den tänkta undersökningsgruppen. Efter förslag från de som läst enkäten omarbetades sedan några frågor för att bli tydligare och lättare att förstå.

Enkäten som slutligen skickades iväg till idrottsföreningarna bestod av 34 frågor. Frågorna var uppdelade på bakgrundsfrågor (10st) med fakta om föreningen och bidragsfrågor (24st). Bidragsfrågorna var uppdelade på frågor om bidragsprocessen och frågor riktade mot effekten av varje bidrag. Bidraget *subvention av icke kommunala anläggningar* undersöktes inte av enkäten. Detta för att bara enstaka föreningar var berättigade att söka bidraget.

Vid konstruktionen av enkäten lades stor vikt på begreppen validitet och reliabilitet. Med en enkäts validitet avses att det som är tänkt att undersökas av enkäten verkligen är det som undersöks. Det spelar ingen roll hur noggrann mätningen är om inte instrumentet mäter det som man avser att mäta (Thurén, 1991). Med reliabilitet avses mätningens tillförlitlighet. Har instrumentet en hög reliabilitet så ska vem som helst kunna genomföra mätningen och få fram samma resultat (Patel & Davidson, 2003).

Datainsamling

Enkäten skickades ut med posten till varje idrottsförening. I utskicket fanns även ett försättsblad (bilaga 2) och ett adresserat svarskuvert med porto. För att veta vilka som svarat numrerades enkäterna enligt en utskriven lista över de bidragsberättigade idrottsföreningarna. Efter två veckor skickades en påminnelse (bilaga 3) ut till de idrottsföreningarna som inte svarat. Efter ytterligare en vecka skickades även en påminnelse med e-post till de återstående idrottsföreningarna (bilaga 4). Antalet svarande idrottsföreningar stannade på 75 av den totala populationen på 126. Det framkom att tre idrottsföreningar inte längre bedrev någon bidragsberättigad idrottsverksamhet, varför dessa ströks ur totalpopulationen. De svarande idrottsföreningarna i studien motsvarade 61 % av totalpopulationen. I bortfallet, 39 %, gick det inte att se något samband gällande exempelvis idrott eller föreningsstorlek, det antogs därför vara ett slumpmässigt bortfall.

Dataanalys

Den insamlade datan analyserades med olika typer av beskrivande statistik. Bearbetningen skedde med hjälp av ett statistiskt datorprogram. Först gjordes frekvenstabeller som skapade en överblick över de olika frågorna. Svaren på vissa av frågorna grupperades in i olika svarskategorier.

Eftersom det fanns så få föreningar som bedrev varje idrott skapades tre större kategorier: *bollsporter* (21st), *individuella idrotter* (37st) och *övriga idrotter* (15st). I kategorin *bollsporter* placerades alla föreningar som bedrev idrotter som utövas med boll, såväl individuella som lagidrotter. Idrotter som inte involverade boll eller lag, hamnade i kategorin *individuella idrotter*. Dans och konståkning räknades i denna kategorisering som individuella idrotter trots att de ofta utövas parvis. Även segling och cykel placerades där trots att de kan uppfattas som lagsport. Under *övriga idrotter* placerades de idrotter som inte riktigt ansågs passa in i de två första grupperna. Golfklubbarna och friskvårdsföreningarna placerades där eftersom de mer liknade företag i sin struktur. Även specialföreningar, korpen och bowlingklubbarna placerades under den kategorin.

Idrottsföreningarna grupperades även in efter hur många aktiva medlemmar de hade. Som små föreningar (25st) räknades de föreningar som hade upp till 100 aktiva. Medelstora föreningar (24st) var de som hade från 101 till 250 aktiva medlemmar. De föreningar som räknades som stora (24st) i undersökningen var de med 251 medlemmar och därutöver.

Etik

I det försättsblad (bilaga 2) som skickades med enkäten togs etiska aspekter som anonymitet och konfidentialitet upp. Det förklarades att ingen kommer att kunna veta vad respektive idrottsförening har svarat i undersökningen. I försättsbladet (bilaga 2) förklarades också syftet med undersökningen hur informationen skulle nyttjas och att deltagandet var frivilligt. För att kunna understryka objektiviteten i undersökningen skickades inte svaren till kommunen, utan de skickades hem till en av författarna. Detta gjordes också för att idrottsföreningarna skulle känna att kommunen inte kunde få reda på vad var och en hade svarat. Det ovanstående stämmer väl överens med de etiska grundkrav Vetenskapsrådet (2007) formulerat.

Kapitel 5. Resultat

I studien ingick 75 bidragsberättigade idrottsföreningar i Halmstad kommun. Antalet aktiva medlemmar i idrottsföreningarna varierade mellan 12 och 4200 personer. Nästan samtliga av idrottsföreningarna, 94,4%, tyckte att kommunen lämnade bidrag till rätt ändamål.

År 2006 sökte 93,2% av idrottsföreningarna i Halmstad kommun aktivitetsbidrag, 68,9% ledarutbildningsbidrag, 60,8% lokalbidrag, 28,4% investeringsbidrag och 21.6% anläggningsbidrag. Alla bidragsansökningarna beviljades inte. Kommunen betalade ut aktivitetsbidrag till 93,2%, ledarutbildningsbidrag till 64,4%, lokalbidrag till 58,1%, anläggningsbidrag till 18,9% och investeringsbidrag till 18,9% av idrottsföreningarna.

Av idrottsföreningarna tyckte 69,6% att det var bra eller ganska bra att de flesta av kommunens bidrag bara gäller ungdomsverksamhet. Däremot tyckte 30,4% att det var dåligt eller ganska dåligt. Tre föreningar efterfrågade aktivitetsbidrag även för pensionärer. En av dem skrev att… *många äldre slutar när de blir pensionärer.* En annan förening gav förslag på bidrag till föräldragrupper medan ytterliggare en annan tyckte aktivitetsbidraget kunde gälla alla aktiva medlemmar.

Idrottsföreningarna sökte i genomsnitt 2,7 bidrag. I genomsnitt erhöll varje förening 2,5 bidrag. Det fanns skillnader i antalet erhållna bidrag mellan idrottsföreningarna, beroende på vilken idrottsverksamhet föreningen bedrev.

Tabell 1. Antal erhållna bidrag fördelat på olika idrottskategorier. (n=73)

Vilken idrott i kategorier	Medelvärde	N
Bollsporter	3,1	22
Individuella idrotter	2,4	36
Övriga idrotter	2,1	15

De idrottsföreningarna som bedrev bollsport fick i genomsnitt flest bidragsansökningar beviljade, 3,1. Motsvarande siffra för individuella idrotter var 2,4 och för övriga idrotter 2,1. I kategorin övriga idrotter ingick flera föreningar som inte hade någon utpräglad ungdomsverksamhet. Det kan vara en förklaring till den gruppens lägre medelvärde.

Det fanns även skillnader i antalet erhållna bidrag mellan idrottsföreningarna kopplade till hur stort medlemsantal de hade.

Tabell 2. Antal erhållna bidrag fördelat på föreningens storlek. (n=70)

Idrottsföreningens storlek	Medelvärde	N
Liten	1,9	22
Mellan	2,9	24
Stor	2,9	24

De små föreningarna med upp till 100 medlemmar fick i genomsnitt 1.9 bidrag. Detta var nästan ett helt bidrag mindre än vad både de stora (2,9) och mellanstora (2.9) fick. De riktigt små idrottsföreningarna hade ibland svårt att genomföra aktiviteter i den omfattning som krävdes för att kunna få vissa av de kommunala bidragen.

Vid en jämförelse av hur stor del av föreningens inkomster som kom från de kommunala bidragen mellan bollsportsföreningarna, föreningarna som bedrev individuell idrott och övriga föreningarna framkom vissa olikheter. Bollsportsföreningarna hade klart störst bidragsberoende med i genomsnitt 24,6% av intäkterna från de kommunala bidragen. Föreningarna som bedrev individuell idrott hade ett bidragsberoende på 18,2% och de övriga föreningarna ett beroende på bara 8,9%. Medelvärdet för de föreningar som bedrev individuell idrott kan vara missvisande eftersom dess medianvärde låg på endast 11%. Sammanlagt bland alla föreningarna fanns ett genomsnittligt bidragsberoende på 18,4%. Medianvärdet var 11% och det gav nog en mer sanningsenlig bild av bidragsberoendet. Medianvärdet kan i de båda fallen vara ett bättre och mer rättvist värde eftersom några få föreningar hade ett väldig högt värde som påverkade medelvärdet att bli för stort.

Av idrottsföreningarna tyckte 52,1% att kommunens förmåga att hjälpa till med ansökningsförfarandet var bra. 8,2% av idrottsföreningarna tyckte hjälpen var dålig. Resterande 39,7% tyckte förmågan att hjälpa till var varken bra eller dålig.

För att få reda på vilka eventuella problem idrottsföreningarna hade vid ansökningsförfarandet av de kommunala bidragen frågades föreningarna hur föreningarna uppfattade förfarandet.

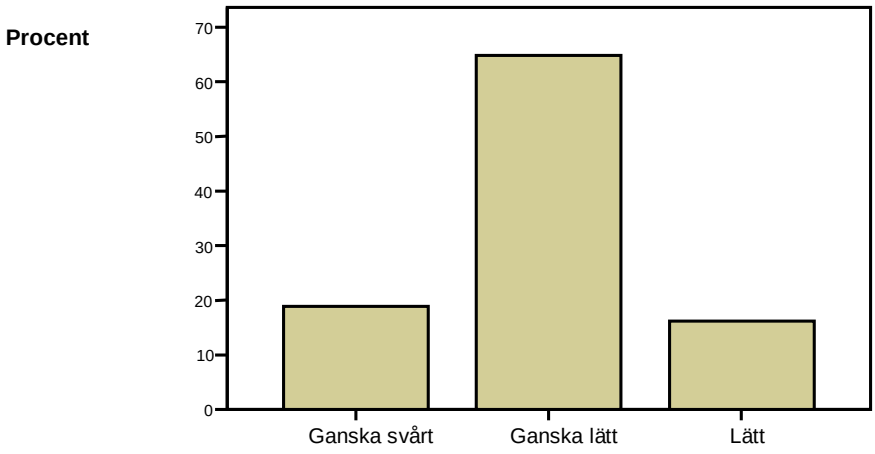

Figur 1. Hur upplevde idrottsföreningarna ansökningsförfarandet när de sökte kommunala bidrag. (n=74)

Av idrottsföreningarna upplevde 64,9% ansökningsförfarandet av kommunala bidrag som ganska lätt. 16,2% tyckte det var lätt medan 18,9% tyckte det var ganska svårt. Ingen tyckte det var svårt. Upplevelsen av ansökningsförfarandet påverkades inte nämnvärt av att föreningen hade anställd kanslist. Flera av föreningarna kommenterade sina svar på den här frågan. Bland annat skrev en förening att… *närvarolistor för aktivitetsbidraget är tidsödande*. En annan förening skrev att de… *saknar internetansökan* och en tredje skrev att … *regelverket har blivit tydligare, blanketterna kunde dock ha varit förtryckta med föreningsuppgifter.* En fjärde skrev att… *det har med vana att göra, i början var det svårare.*

På frågan om vad idrottsföreningarna tyckte om de anvisningar om att avrapportera hur de använt sina pengar, ansåg 30,9% att de var bra och 54,4% tyckte anvisningarna var ganska bra. Bortfallet, 7 stycken föreningar, var något högre än på de flesta andra frågorna. Flera av dem som inte svarade ställde sig frågande till om det verkligen fanns några anvisningar.

Av idrottsföreningarna upplevde 57,1% att omfattningen av den kontroll/uppföljningen som kommunen gör på de föreningar som får bidrag var ganska liten, medan 30,0% upplevde den som ganska stor. 22,7% ansåg att den kontroll/uppföljningen som görs var bra och 59,1% att den var ganska bra.

Elva av de tolv idrottsföreningar som tyckte att den kontroll/uppföljning som fanns var dålig, tyckte så för att de ansåg att den var för liten. Bland de 53 föreningar som tyckte att den kontroll/uppföljning som fanns var bra skilde sig i uppfattningen om hur stor kontrollen/uppföljningen var. Några tyckte den var ganska stor andra att den var ganska liten.

En kommentar på ämnet var… *dålig kontroll av de bidragsberättigade föreningarna. Det förekommer fusk. Staten/kommunen borde följa upp mer.*

Av idrottsföreningarna ansåg 56,1% att aktivitetsbidraget, 19,7% att lokalbidraget och 13,6% att anläggningsbidraget var viktigast för sin verksamhet. 9,1% ansåg att ledarutbildningsbidraget var viktigast och 1.5% att investeringsbidraget var viktigast.
Av de nio som tyckte att anläggningsbidraget var viktigast var 6 stycken bollsportsföreningar. Aktivitetsbidraget var det bidrag som flest föreningar fick, flera föreningar fick enbart det bidraget. Det kan delvis vara förklaringen till att så många ansåg aktivitetsbidraget som det viktigaste kommunala bidraget.

Tabell 3. Idrottsföreningarnas svar på om de kunnat genomföra den planerade verksamheten ifall de inte fått aktivitetsbidraget. (n=65)

	Antal svar	*Procent*
Nej, det hade varit för dyrt	14	*21,5*
Ja, vi hade gjort som planerat ändå	13	*20,0*
Ja, men vi hade bedrivit verksamheten i mindre skala	12	*18,5*
Ja, men vi hade blivit tvungna att införskaffa pengar på annat håll	26	*40,0*

Nästan 80% av idrottsföreningarna hade genomfört den planerade verksamheten trots uteblivet aktivitetsbidrag. Största delen av föreningarna, 40%, hade blivit tvungna att skaffa fram pengar på annat håll, exempelvis genom höjda avgifter.

Svaren som idrottsföreningarna gav på frågan om de hade kunnat genomföra den planerade verksamheten även om de inte fått ledarutbildningsbidraget följde de svar som gavs på aktivitetsbidraget. Med skillnaden att fler hade bedrivit verksamheten i mindre skala, 34,0%, istället för att söka pengar på annat håll, 25,5%. Det var 19,1% som inte kunnat genomföra den planerade verksamheten utan ledarutbildningsbidraget.

Tabell 4. Idrottsföreningarnas svar på om de kunnat genomföra den planerade verksamheten ifall de inte fått lokalbidraget. (n=43)

	Antal svar	*Procent*
Nej, det hade varit för dyrt	16	*37,2*
Ja, vi hade gjort som planerat ändå	5	*11,6*
Ja, men vi hade bedrivit verksamheten i mindre skala	6	*14,0*
Ja, men vi hade blivit tvungna att införskaffa pengar på annat håll	16	*37,2*

Ett stort antal av idrottsföreningarna, 37,2%, ansåg att det hade varit för dyrt att genomföra den planerade verksamheten utan lokalbidrag. Lika många hade varit tvungna att söka pengar från annat håll för att kunna genomföra verksamheten.

Totalt 41,7% av de föreningar som fått investeringsbidrag och 57,1% av dem som fått anläggningsbidrag, ansåg sig inte ha kunnat genomföra den planerade verksamheten utan respektive bidrag.

Friheten att använda bidragspengarna upplevdes som ganska stor eller stor av de flesta idrottsföreningarna. Störst ansågs friheten vara med aktivitetsbidraget, 92,4%. Därefter kom i fallande skala anläggningsbidraget (85,7%), lokalbidraget (76,7%), ledarutbildningsbidraget (70,2%) och slutligen investeringsbidraget (63,7%).

Kapitel 6. Diskussion

Metoddiskussion

Denna diskussion kring metoden som studien använt kommer att föras utifrån begreppen validitet och reliabilitet.

För att mäta instrumentets validitet kan innehållet jämföras logiskt med innehållet i det område som avses att mäta. Det bör göras av en utomstående expert på det specifika området (Patel & Tebelius, 1987). Vid konstruktionen av instrumentet för denna studie användes kommunens expertis på området, de personer som var ansvariga för bidragen till idrottsföreningarna. En svårighet med att försäkra sig om en hög validitet var att tidigare forskning på liknande förutsättningar som rådde i Halmstad kommun saknades. Det fanns således inga andra studier som till fullo kunde stärka validiteten av denna studies mätinstrument.

Patel & Davidson (2003) menar att det enda sättet att kontrollera tillförlitligheten vid enkätundersökning, är att försäkra sig om att individerna som ska svara på den verkligen uppfattar den på de sätt som författarna avsett. För att uppnå detta användes handledarens kunskaper och influenser togs av en tidigare enkät (Eriksson, Patriksson & Stråhlman, 2007) riktad mot föreningar. Från den enkäten studerades formuleringar, svarsalternativ och struktur. En pilotstudie genomfördes också för att kontrollera att enkäten uppfattades på rätt sätt av målgruppen.

Trots de åtgärder som gjordes var det två frågor som missförstods av många föreningar. Frågan om vem som hade uppdraget att söka bidragen i föreningen (fråga 9), uppfattades av många som en flervalsfråga fastän den inte var det. Denna fråga ströks sedan ur resultatsammanställningen. På den fråga där föreningarna uppmanades att prioritera de olika bidragen mellan ett och fem (fråga 21), var det många som bara svarade på de bidrag de fått. Det ledde till många enkäter med bara en eller två prioriteringar gjorda. Därför togs beslutet att bara räkna med det bidrag som varje förening prioriterat som viktigast. Den slutsats som kan dras av detta är att enkäten borde ha haft tydligare instruktioner på dessa frågor. När enkäterna skickades tillbaka uppmärksammades att fråga 27 och 29 var identiska. Fråga 29 skulle egentligen behandlat investeringsbidraget och inte ledarutbildningsbidraget som det stod i enkäten. Dock så framgick det av sammanhanget att frågan handlade om

investeringsbidraget. Huvudfrågan kring investeringsbidraget (fråga 28) var korrekt formulerad. Av idrottsföreningarnas svar att döma hade frågan förståtts som det var tänkt. Eftersom föreningarna förstod frågan trots misstaget så anses inte studiens reliabilitet ha påverkats.

Att hitta bra formuleringar på enkätens svarsalternativ var svårt. Å ena sidan säger Patel & Tebelius (1987) att det är bra att variera de fasta svarsalternativen så att personer som ska svara på frågorna behåller motivationen och inte fastnar i ett visst svarsmönster. Å andra sidan menar Ejvegård (1996) att svarsfrekvensen framförallt påverkas av enkätens storlek och hur lång tid den tar att fylla i. Svårigheten vid konstruktionen av enkäten låg i att göra alternativen så enkla som möjligt, för att inte ta för lång tid för de som svarade. Samtidigt fanns en tanke om vikten att variera svarsalternativen för att skapa motivation. I den färdiga enkäten prioriterades dock enkelheten framför variationen av svarsalternativen, eftersom en variation troligtvis skulle medföra att enkäten skulle ta längre tid att fylla i. Det valet kan vara en av orsakerna till att några av föreningarna hade en tendens till att ha fastnat i ett visst svarsmönster.

Enkelheten ledde inte till det önskade resultatet om ett högt antal deltagare. Att bara 61% svarade var inte lika högt som den ursprungliga förhoppningen. En anledning kan vara tiden på året (slutet på november), då många av idrottsföreningarna kan ha mycket att göra. Därför hade det varit bra om enkäten kunde ha skickats ut tidigare.

Resultatdiskussion

Syftet med studien var att kartlägga idrottsföreningarnas syn på det kommunala bidragssystemet. Resultaten kommer på följande sidor att diskuteras utifrån var och en av de fyra frågeställningarna som kopplades till syftet.

Är bidragen i Halmstad kommun anpassade till de behov som idrottsföreningarna har?

Det framkom ett par intressanta resultat som kan kopplas till den ovanstående frågeställningen. Det faktum att så många som 94,4 % av idrottsföreningarna tyckte att kommunen gav bidrag till rätt ändamål, gav en signal om att bidragen fyller en viktig funktion. En majoritet, 69,6%, ansåg även att det var bra att stödet i huvudsak var riktat till ungdomsverksamheten, även om det fanns en del föreningar som ville se mer stöd till andra grupper. Ur ett funktionalistiskt synsätt ses samhället som ett system med olika delar som

arbetar interagerande gentemot varandra (Coakley, 2007). Idrotten ska enligt regeringens proposition (1998/99:107) ha funktionen att främja folkhälsa, demokrati och delaktighet. De kommunala bidragens funktion i detta system blir då att vara ett redskap och tillgodose idrottens behov för att fylla sin funktion. Ur tidigare nämnda positiva resultat kan tolkas att idrottsföreningarna anser att bidragen fyller sin funktion. Kommunen ger enligt föreningarna bidrag till rätt ändamål.

Jarvies (2006) påstående att idrotten ur ett funktionalistiskt synsätt överför viktiga kulturella värden och värderingar väcker en intressant tanke. Det är mycket möjligt att bidragen täcker rätt behov hos idrottsföreningarna. Det kan också vara så att värderingar om vad som är viktigt eller hur det ska vara, har överförts mellan och inom idrottsföreningarna och skapat en norm för hur det ska vara. En risk med detta är att idrotten inte förnyar och utvecklas i den takt som samhället i övrigt.

Ett annat resultat som indikerar att de kommunala bidragen är anpassade till idrottsföreningarnas behov, var att ett stort antal ansåg att de inte hade haft råd att genomföra den planerade verksamheten, utan respektive bidrag. Anläggningsbidraget 57,1%, investeringsbidraget 41,7%, lokalbidraget 37,2%, aktivitetsbidraget 21,5% och ledarutbildningsbidraget 19,1%. Mycket av den idrottsliga verksamhet som bedrivs i nuläget (2007) skulle inte vara möjlig att bedriva utan det stöd som kommunen ger, enligt de svar idrottsföreningarna gav.

Att anläggningsbidraget, investeringsbidraget och lokalbidraget ansågs vara svårare att klara sig utan än aktivitetsbidraget och ledarutbildningsbidraget är inget konstigt. Kostnaderna för att driva en egen anläggning eller hyra lokaler helt utan subventioner från kommunen hade fått föreningarnas kostnader att öka betydligt. Investeringsbidraget ges ut till föreningar vid stora investeringar, som exempelvis utbyggnad av klubbhus, och sådana har väldigt få idrottsföreningar någon möjlighet att klara av på egen hand. Verksamheten kan fortfarande bedrivas med ej utbildade ledare och utan något stöd för aktiviteten, så länge det finns tillgång till lokaler/anläggningar. Det är något som kanske kan förklara varför aktivitetsbidrag och ledarutbildningsbidrag ändå ansågs möjliga att genomföra verksamheten utan.

Det ovanstående resonemanget ska dock inte ses som någon förminskning av aktivitets- och ledarutbildningsbidragens betydelse för idrottsföreningarna. Tvärtom var aktivitetsbidraget

det bidrag som flest föreningar, 56,1 %, prioriterade som det viktigaste kommunala bidraget. Flera idrottsföreningar, 9,1 %, ansåg även att ledarutbildningsbidraget var kommunens viktigaste bidrag.

Är Halmstad kommuns ansökningsförfarande/administration anpassade till de resurser/kompetenser som föreningarna har?

Att över 80% av idrottsföreningarna upplevde ansökningsförfarandet som ganska lätt eller lätt tyder på att det är väl anpassat till de resurser och den kompetens föreningarna besitter. En av föreningarna som kommenterade nämnde att regelverket hade blivit tydligare. Detta ligger i linje med vad djupstudien av 10 kommuner 1996 (SOU 1998:33) kom fram till. Deras resultat visade att bidragsreglerna utvecklades till att bli enklare och att bidrag som var för administrativt krångliga togs bort.

De anvisningar som fanns angående avrapporteringen av hur föreningen använts sina bidragspengar tyckte över 85% var ganska bra eller bra. När det gällde hur kommunens kontroll/uppföljning uppfattades så var även där över 80% positiva. De som var positiva skiljde sig dock i uppfattningen av hur stor eller liten kontrollen/uppföljningen var. Uppfattningen hos det fåtal som tyckte att kontrollen/uppföljningen var dålig var däremot nästan helt överens om att den var för liten, elva av tolv tyckte det.

Föreningarnas positiva svar angående både ansökningsförfarandets svårighetsgrad och de anvisningar angående avrapporteringen som givits tyder på en funktionalistisk syn bland föreningarna. Det gör även de föreningar som visade en positiv syn på kontrollen/uppföljningen samtidigt som de tyckte den var stor och de föreningar som tyckte den var dålig och samtidigt liten. De har en funktionalistisk syn i den bemärkelsen att de vill ha klara och enkla regler. Om föreningarna genom enkla regler kan förstå sin roll i samhället kan de som Engdahl och Larsson (2006) säger, bidra till det gemensammas bästa. Att förstå sin roll i det här sammanhanget blir då att föreningen söker de bidrag de har rätt till, sköter administrationen och ser till att allt fungerar utan hinder.

Friheten att använda respektive bidrags pengar ansågs som ganska stor eller stor för alla bidragen, från investeringsbidragets med 63,7% till aktivitetsbidragets 92,4%. Om friheten att använda bidragspengarna är stor medför det att idrottsföreningen kan använda pengarna där de anser att behovet är som störst. Ur ett funktionalistiskt synsätt kan detta vara lite

problematiskt eftersom pengarna då kan användas i syften som inte gynnar det övergripande systemet. Däremot ses det som positivt ur en kritisk teoretikers synvinkel. De vill enligt Åsberg (2000) minska det onödiga maktmissbruket från de styrandes sida. Om det är sant att friheten är stor betyder det att kommunen har ett mer kritiskt förhållningssätt i den här frågan.

Finns det föreningar som gynnas av det nuvarande bidragssystemet mer än andra?
Det fanns klara olikheter i hur många bidrag respektive förening fick. Bollsportsföreningarna fick i genomsnitt fler bidrag än både de föreningar som sysslade med individuella och övriga idrotter. Olikheter fanns även beroende på föreningens storlek. De små föreningarna fick i genomsnitt ett helt bidrag färre än vad både mellanstora och stora föreningar fick.

Resultaten tyder på att nuvarande bidragsbestämmelser gör att bollsportsföreningar har en större möjlighet att få fler bidrag beviljade än andra typer av idrottsföreningar. Att de olika typerna av bidrag mer är anpassade efter de behov som bollsportsföreningarna har än andra sorters idrottsföreningar. På samma sätt pekar resultaten mot att större idrottsföreningar har betydligt större chans att få fler antal bidrag beviljade än små föreningar.

Sammantaget gav dessa resultat en bild av bidragssystemet som bäst kan förklaras med hjälp av ett konfliktteoretiskt perspektiv. Eftersom få föreningar ansåg sig vara missnöjda med hur bidragssystemet fungerade överlag så verkar de, så som Coakley (2007) skriver, ha accepterat de ekonomiska olikheter som finns som något naturligt.

För att förklara kommunens roll kan sägas att de troligtvis inte tänker ur ett konfliktteoretiskt perspektiv utan egentligen på ett funktionalistiskt sätt vill att det övergripande systemet skall fungera. Olikheterna kan då förklaras utifrån att bidragssystemet i Halmstad Kommun inte har ändrats så mycket de senaste 22 åren (Halmstad kommun, 1985). Då kan det vara så att bidragen inte har hängt med i den idrottsliga utvecklingen där nya idrotter har tillkommit, med andra behov än traditionella idrotter. En kritik som Coakley (2007) nämnde var just att funktionalisterna ignorerar skillnader i behov mellan olika grupper i samhället.

Hur stor del av föreningarnas intäkter som var kommunala bidrag stärker det ovanstående resonemanget. Bollsportsföreningarnas del av intäkterna som kom från kommunala bidrag var klart högre, 24,6%, än de två andra kategorierna individuella idrotter (18,2%) och övriga idrotter (8,9%).

Leder Halmstad kommuns bidrag till bättre förutsättningar för ett ökat lärande hos kommunens föreningsaktiva ungdomar?

För att kunna föra detta resonemang om lärande så måste det först fastställas om ett aktivt deltagande i föreningsidrott ger ett ökat lärande. Det finns forskning som kommit fram till att idrottande till exempel lär ut kritiskt tänkande, etik och moral, ledarskap, samarbete och skapar självförtroende (Fullinwider, 2006). Därför så utgår detta arbete från att ett aktivt föreningsidrottande leder till ett ökat lärande. Gustafsson och Myrberg (2002) menar också att det finns en positiv korrelation mellan satsade ekonomiska resurser och ett ökat lärande. Med detta i åtanke kan sägas att om kommunen ger föreningarna bra förutsättningar att kunna genomföra sin verksamhet, så kommer kommunens ungdomar att få en större möjlighet till ett ökat lärande.

Att alla föreningarna är positiva överlag, borde betyda att de med den hjälp de får av kommunen får bra förutsättningar för att kunna bedriva sin verksamhet.

Som skrevs under den första frågeställningen så skulle mycket av den idrottsliga verksamhet som bedrivs i nuläget (2007) inte vara möjlig att bedriva utan det stöd som kommunen ger. Många föreningar sade också att de skulle blivit tvungna att dra ner på verksamheten utan utbetalat bidrag. Ännu fler föreningar svarade att de hade blivit tvungna att införskaffa pengar på annat håll utan utbetalat bidrag. Ett par föreningar kommenterade att det då främst hade blivit tal om att höja medlems- eller träningsavgifter. En sådan höjning hade då gjort den, enligt Riksidrottsförbundet (FOU 2004:2), redan dyra aktiviteten föreningsidrott ännu dyrare. Höjda kostnader hade inte varit bra, för enligt Ungdomsstyrelsens undersökning (2005) och Riksidrottsförbundets undersökning (FOU 2005:6) så slutar redan 6% respektive 5% av ungdomarna att idrotta på grund av att kostnaderna var för höga. I Riksidrottsförbundets undersökning (Ibid) framkom även att 27% av de som inte idrottade skulle kunna tänka sig att börja om kostnaderna istället sänktes. Så höjda kostnader skulle betyda att färre ungdomar hade haft råd att vara aktiva i föreningarna.

Idrotten används, enligt Jarvie (2006), i ett funktionalistiskt system ofta som ett redskap att uppnå ideologiska syften. De idrottspolitiska målen om demokrati, en ökad delaktighet och bättre folkhälsa (Proposition 1998/99:107), är vad idrottsföreningarna ska hjälpa till att lära ungdomar. Majoriteten av föreningarna i studien ansåg det inte möjligt att genomföra sin

planerade verksamhet utan de kommunala bidrag de fick. Det går genom ett sådant resultat inte att fastslå att bidragen faktiskt ger ett ökat lärande hos föreningsaktiva ungdomar. Däremot har idrottsföreningarna, genom bidragen, bättre förutsättningar för att skapa ett ökat lärande för sina medlemmar.

Sammanfattande resultatdiskussion utifrån den teoretiska referensramen

Många av resultaten tyder på att det kommunala bidragssystemet är funktionalistiskt i dess uppbyggnad. Det är ett reglerat system med föreskrifter och bestämmelser om vad som skall ges bidrag för att skapa störst samhällsnytta. Alla föreningar oavsett idrott eller storlek anses ha samma behov och behandlas därför på samma sätt. Enligt Coakley (2007) skapar ett funktionalistiskt synsätt en trygghet och stabilitet inom organisationer. Samhället är organiserat för att tjäna alla lika. Med ett sådant synsätt behöver inga kompromisser göras, inte heller några särbehandlingar mellan individer och grupper. Det är lätt att förstå att funktionalistiska synsätt är populära bland makthavare, eftersom regler och bestämmelser kan försvaras med att de gynnar samhället i stort. Med utgångspunkt punkt ur ett kritiskt perspektiv är det felaktigt att anse att alla har samma behov trots skiljda förutsättningar. Ur en sådan synvinkel borde systemet beakta att varje förening har sina förutsättningar och borde behandlas efter dem. En konfliktteoretiker skulle däremot antagligen uppmärksamma olikheterna i systemet. Att vissa typer av föreningar har fördelar gentemot andra typer av föreningar beroende på vilken typ av idrott de bedrev eller föreningens storlek. Alla de olika teoretiska utgångspunkterna har sina brister. Genom att kontinuerligt utvärdera effekterna av den bedrivna politiken ökar sannolikheten att rätt avvägningar görs vid beslutsfattande kring de kommunala bidragen.

Konklusion

En genomgående bild av undersökningen var att de bidragsberättigade idrottsföreningarna i Halmstad kommun var positiva till det nuvarande bidragssystemet. Även om det skiljde sig i hur positiva idrottsföreningarna var på de olika områdena, så fanns det ingen aspekt av bidragssystemet som en majoritet uppfattade som negativ. Så många som 94,4% av idrottsföreningarna ansåg att bidragen gick till rätt ändamål. Behovet av respektive bidrag uppfattades som stort. Detta eftersom minskade bidrag hade lett till att de flesta idrottsföreningarna inte skulle kunna bedriva sin verksamhet i full skala utan dem. Trots de övervägande positiva resultaten, så visade undersökningen att det fanns idrottsföreningar som

gynnades av bidragssystemet beroende på typ av idrott eller föreningens storlek. Stora föreningar och föreningar som bedrev bollsport tenderade att ha vissa fördelar.

Implikation

En rekommendation som kan ges till Halmstad kommun är att se över bidragssystemet så att det håller sig uppdaterat med vad föreningarna behöver. Nya föreningar och nya idrotter har tillkommit och de har inte alltid samma behov som de mer traditionella föreningarna.

Utifrån resultaten av denna kartläggning skulle det vara intressant att få en mer detaljerad bild av hur föreningarna uppfattar olika delar av bidragssystemet. Det skulle också vara av värde att få veta vad som idrottsföreningarna skulle vilja utveckla och på vilket sätt. Ett sätt att uppnå detta är att använda sig av djupintervjuer. Informanten skulle då på ett friare sätt kunna redogöra för sina tankar.

För att kunna placera den här undersökningen i ett större sammanhang hade det varit av intresse att fler kommuner gör egna undersökningar. Om fler undersökningar publiceras kan kommunerna utbyta kunskaper och lära av varandra.

Referenser

Coakley, J. (2007). *Sports in society: Issues and controversies. 9th edition.* Boston: McGraw-Hill

DS. (1993:58). *Idrott åt alla – kartläggning och analys av idrottsstödet.* Stockholm: Finansdepartementet

Ejvegård, R. (1996). *Vetenskaplig metod.* Lund: Studentlitteratur

Engdahl, O. & Larsson, B. (2006). *Sociologiska perspektiv – Grundläggande begrepp och teorier*. Lund: Studentlitteratur

Eriksson, S. (1994). *Föreningsstudie 1994.* Stockholm: Riksidrottsförbundet

Eriksson, S., Patriksson, G. & Stråhlman, O. (2007). Handslaget – Från idé till utvärdering. *Svensk Idrottsforskning*, nr 3/4 2007, 22-28

FOU. (2004:2). *Kostnader för idrott – En studie om kostnader för barns idrottande 2003.* Stockholm: Riksidrottsförbundet

FOU. (2005:3). *Idrottens föreningar – En studie om idrottsföreningarnas situation.* Stockholm: Riksidrottsförbundet

FOU. (2005:6). *Ungdomars tävlings- och motionsvanor – En statistisk undersökning våren 2005.* Stockholm: Riksidrottsförbundet

Fullinwider, R. K. (2006). *Sport, youth and character: A critical survey.* Maryland: Center for Information & Research on Civic Learning & Engagement. Tillgänglig på: http://civicyouth.org/PopUps/WorkingPapers/WP44Fullinwider.pdf (2007-12-31)

Gustafsson, J.-E. & Myrberg, E. (2002). *Ekonomiska resursers betydelse för pedagogiska resultat.* Stockholm: Skolverket

Halmstad kommun. (1985). *Kommunala bidrag till föreningar med ungdomsverksamhet i Halmstad 1985.* Halmstad: Tekniska kontoret. Tillgänglig på: Tekniska kontoret – Idrott och fritid, Halmstad kommun

Halmstad kommun. (1995). *Kommunala bidrag till föreningar med ungdomsverksamhet i Halmstad 1995.* Halmstad: Tekniska kontoret. Tillgänglig på: Tekniska kontoret – Idrott och fritid, Halmstad kommun

Halmstad kommun. (1997). *Kommunala bidrag till föreningar med ungdomsverksamhet i Halmstad 1997.* Halmstad: Tekniska kontoret. Tillgänglig på: Tekniska kontoret – Idrott och fritid, Halmstad kommun

Halmstad kommun. (2001). *Kommunala bidrag till föreningar med ungdomsverksamhet i Halmstad 2001.* Halmstad: Tekniska kontoret. Tillgänglig på: Tekniska kontoret – Idrott och fritid, Halmstad kommun

Halmstad kommun. (2003). *Kommunala bidrag till föreningar med ungdomsverksamhet i Halmstad 2003.* Halmstad: Tekniska kontoret. Tillgänglig på: Tekniska kontoret – Idrott och fritid, Halmstad kommun

Halmstad kommun. (2006a). *Sammanställning av utbetalade kommunala bidrag till föreningar 2006.* Halmstad: Tekniska kontoret. Tillgänglig på: Tekniska kontoret – Idrott och fritid, Halmstad kommun

Halmstad kommun. (2006b). *Kommunala bidrag till föreningar med ungdomsverksamhet i Halmstad 2007.* Halmstad: Tekniska kontoret – Idrott och fritid. Tillgänglig på: http://www.halmstad.se/prod/halmstad/tekniskakontoret/dalis2.nsf/vyFilArkiv/Kommunalabidrag2007.pdf/$file/Kommunalabidrag2007.pdf (2007-12-31)

Halmstad kommun. (2007). *Tekniska kontoret - Idrott och fritid.* Tillgänglig på: http://www.halmstad.se/prod/halmstad/tekniskakontoret/dalis2.nsf/vyPublicerade/C62C4D119616A709C1257021002A4658?OpenDocument (2007-12-31)

Jarvie, G. (2006). *Sport, Culture and Society – An Introduction.* London: Routledge

Kommittédirektiv. (2006:135). *Utvärdering av statens stöd till idrotten.* Stockholm: Regeringen

Patel, R. & Davidson, B. (2003). *Forskningsmetodikens grunder: Att planera, genomföra och rapportera en undersökning.* Lund: Studentlitteratur

Patel, R. & Tebelius, U. (1987). *Grundbok i forskningsmetodik.* Lund: Studentlitteratur

Proposition. (1998/99:107). *En idrottspolitik för 2000 talet - folkhälsa, folkrörelse, underhållning.* Stockholm: Regeringen

Riksidrottsförbundet. (2005a). *Idrotten vill.* Stockholm: Riksidrottsförbundet

Riksidrottsförbundet. (2005b). *Kommunernas stöd till idrotten – En undersökning våren 2005.* Stockholm: Riksidrottsförbundet

Riksidrottsförbundet. (2006a). *RF – Verksamhetsberättelse 2006.* Stockholm: Riksidrottsförbundet

Riksidrottsförbundet. (2006b). *Streck för miljoner – En utredning av det statliga lokala aktivitetsstödet.* Stockholm: Riksidrottsförbundet

Scambler, G. (2005). *Sport and society – History, power and culture*. Maidenhead: Open university press

SOU. (1987:37). *Stödet till barn- och ungdomsföreningar.* Stockholm: Statens offentliga utredningar

SOU. (1998:33). *Historia, ekonomi & forskning – fem rapporter om idrott*. Stockholm: Statens offentliga utredningar

Statistiska Centralbyrån. (2007). *Tabeller över Sveriges befolkning 2006*. Örebro: SCB-Tryck

Svenska kommunförbundet. (2004). *Föreningspolitik och föreningsstöd.* Stockholm: Svenska Kommunförbundet

Thurén, T. (1991). *Vetenskapsteori för nybörjare.* Malmö: Liber

Ungdomsstyrelsen. (2005). *Unga och föreningsidrotten – En studie om föreningsidrottens plats, betydelser och konsekvenser i ungas liv.* Stockholm: Ungdomsstyrelsen

Vetenskapsrådet. (2007). *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning.* Stockholm: Vetenskapsrådet. Tillgänglig på: http://www.vr.se/download/18.668745410b37070528800029/HS%5B1%5D.pdf (2007-12-31)

Wijkström, F. & Lundström, T. (2002). *Den ideella sektorn – Organisationerna i det civila samhället.* Stockholm: Sober förlag

Åsberg, R. (2000). *Ontologi, epistemologi och metodologi – En kritisk genomgång av vissa grundläggande vetenskapsteoretiska begrepp och ansatser.* Göteborg: IPD-Rapport nr 2000:13, Institutionen för pedagogik och didaktik, Göteborgs Universitet

Bilaga 1

Frågeformulär

Bakgrundsfrågor

1. När grundades föreningen?_____år

2. Vilken idrott/idrotter bedriver föreningen? _____

3. Hur många medlemmar finns det i föreningen (cirka)?

Aktiva medlemmar _____(antal), varav flickor/kvinnor_____(antal),

varav ungdomar upp till 20år _____ (antal)

4. Vilka verksamhetstyper bedriver ni i er förening (flera svarsalternativ möjliga)?

☐ Damseniorverksamhet

☐ Herrseniorverksamhet

☐ Barn- och ungdomsverksamhet

☐ Annan _____

5. Finns det anställd personal i föreningen?

☐ Ja

☐ Nej Om ni svarat **Nej**, gå till fråga **8**

6. Hur många anställda har föreningen?

Heltid _____ (antal) Deltid _____ (antal)

7. Vilka positioner har de anställda i föreningen (flera svarsalternativ möjliga)?

☐ Kansli ☐ Tränare

☐ Vaktmästare ☐ Klubbledning

☐ Materialförvaltare ☐ Andra, nämligen _____

8. Hur många personer sitter i föreningens styrelse?

_____ (antal), varav kvinnor _____ (antal)

9. Vem har uppdraget att söka kommunala bidrag i föreningen?

☐ Kanslist ☐ Kassör

☐ Ordförande ☐ Annan styrelsemedlem

☐ Annan, nämligen _____

10a. Hur stor är föreningens årliga omsättning?

☐ 0-99 000kr ☐ 100 000- 199 000kr

☐ 200 000- 299 000kr ☐ 300 000- 399 000kr

☐ 400 000- 499 000kr ☐ 500 000- 999 000kr

☐ 1 000 000 eller mer

10b. Av föreningens inkomster, hur stor del är kommunala bidrag?

Cirka _____ %

Bidragsfrågor

11. Vilka kommunala bidrag **sökte** ni år 2006 (flera svarsalternativ möjliga)?

☐ Lokalbidrag ☐ Ledarutbildningsbidrag

☐ Aktivitetsbidrag ☐ Investeringsbidrag

☐ Anläggningsbidrag

12. Vilka kommunala bidrag **fick** ni år 2006 (flera svarsalternativ möjliga)?

☐ Lokalbidrag ☐ Ledarutbildningsbidrag

☐ Aktivitetsbidrag ☐ Investeringsbidrag

☐ Anläggningsbidrag

13. Hur fick ni reda på att man kan söka kommunala bidrag (flera svarsalternativ möjliga)?

☐ Via kommunen ☐ Via Riksidrottsförbundet

☐ Via Specialidrottsförbund (ex Hallands fotbollsförbund)

☐ Via media (ex Internet, tv, tidningar)

☐ Annan, nämligen _____

14. Hur upplever ni kommunens regelbundna information kring bidragen?

☐ Dålig ☐ Varken bra eller dålig ☐ Bra

15. Hur upplever ni kommunens förmåga att hjälpa till med ansökningsförfarandet?

☐ Dålig ☐ Varken bra eller dålig ☐ Bra

16. Hur upplever ni ansökningsförfarandet när ni söker kommunala bidrag?

☐ Svårt

☐ Ganska svårt

☐ Ganska lätt

☐ Lätt

Kommentera gärna _____

17. Hur lång tid upplever ni att bidragsprocessen tar, från ansökning till utbetalning, när ni söker kommunala bidrag?

☐ Lång tid

☐ Ganska lång tid

☐ Ganska kort tid

☐ Kort tid

18. Vad tycker ni om att de flesta av kommunens bidrag bara gäller ungdomsverksamhet?

☐ Dåligt

☐ Ganska dåligt

☐ Ganska bra

☐ Bra

19. Vad anser ni om de anvisningar ni fått om att avrapportera hur ni använt era kommunala bidragspengar?

☐ Dåliga

☐ Ganska dåliga

☐ Ganska bra

☐ Bra

20a. Hur upplever ni omfattningen av den kontroll/uppföljning som kommunen gör på de föreningar som får bidrag?

☐ Liten

☐ Ganska liten

☐ Ganska stor

☐ Stor

20b. Vad anser ni om den kontroll/uppföljning som kommunen gör på de föreningar som får bidrag?

☐ Dålig

☐ Ganska dålig

☐ Ganska bra

☐ Bra

21. Prioritera följande **kommunala** bidrag utifrån hur viktiga de är för er förening?

Rangordna från 1-5, där 1 är viktigast och 5 är minst viktigt

- **Aktivitetsbidrag** ____
- **Lokalbidrag** ____
- **Ledarutbildningsbidrag** ____
- **Investeringsbidrag** ____
- **Anläggningsbidrag** ____

Aktivitetsbidrag (Om ni ej fått detta bidrag, gå vidare till **lokalbidrag**)

22. Om ni inte fått aktivitetsbidrag, hade ni då kunnat genomföra den planerade verksamheten?

☐ Nej, det är så dyrt att det inte hade gått

☐ Ja, vi hade gjort som planerat ändå

☐ Ja, men vi hade bedrivit verksamheten i mindre skala

☐ Ja, men vi hade blivit tvungna att införskaffa pengar på annat håll (t.ex. sponsorer, höjda avgifter)

Annat_____

23. Hur stor frihet anser ni att ni har att använda aktivitetsbidragets pengar?

☐ Liten

☐ Ganska liten

☐ Ganska stor

☐ Stor

Lokalbidrag (Om ni ej fått detta bidrag, gå vidare till **ledarutbildningsbidrag**)

24. Om ni inte fått lokalbidrag, hade ni då kunnat genomföra den planerade verksamheten?

☐ Nej, det är så dyrt att det inte hade gått

☐ Ja, vi hade gjort som planerat ändå

☐ Ja, men vi hade bedrivit verksamheten i mindre skala

☐ Ja, men vi hade blivit tvungna att införskaffa pengar på annat håll (t.ex. sponsorer, höjda avgifter)

Annat_____

25. Hur stor frihet anser ni att ni har att använda lokalbidragets pengar?

☐ Liten

☐ Ganska liten

☐ Ganska stor

☐ Stor

Ledarutbildningsbidrag (Om ni ej fått detta bidrag, gå vidare till **investeringsbidrag**)

26. Om ni inte fått ledarutbildningsbidrag, hade ni då kunnat genomföra den planerade verksamheten?

☐ Nej, det är så dyrt att det inte hade gått

☐ Ja, vi hade gjort som planerat ändå

☐ Ja, men vi hade bedrivit verksamheten i mindre skala

☐ Ja, men vi hade blivit tvungna att införskaffa pengar på annat håll (t.ex. sponsorer, höjda avgifter)

Annat_____

27. Hur stor frihet anser ni att ni har att använda ledarutbildningsbidragets pengar?

☐ Liten

☐ Ganska liten

☐ Ganska stor

☐ Stor

Investeringsbidrag (Om ni ej fått detta bidrag, gå vidare till **anläggningsbidrag**)

28. Om ni inte fått investeringsbidrag, hade ni då kunnat genomföra den planerade verksamheten?

☐ Nej, det är så dyrt att det inte hade gått

☐ Ja, vi hade gjort som planerat ändå

☐ Ja, men vi hade bedrivit verksamheten i mindre skala

☐ Ja, men vi hade blivit tvungna att införskaffa pengar på annat håll (t.ex. sponsorer, höjda avgifter)

Annat_____

29. Hur stor frihet anser ni att ni har att använda ledarutbildningsbidragets pengar?

☐ Liten

☐ Ganska liten

☐ Ganska stor

☐ Stor

Anläggningsbidrag (Om ni ej fått detta bidrag, gå vidare till fråga **32**)

30. Om ni inte fått anläggningsbidrag, hade ni då kunnat genomföra den planerade verksamheten?

☐ Nej, det är så dyrt att det inte hade gått

☐ Ja, vi hade gjort som planerat ändå

☐ Ja, men vi hade bedrivit verksamheten i mindre skala

☐ Ja, men vi hade blivit tvungna att införskaffa pengar på annat håll (t.ex. sponsorer, höjda avgifter)

Annat _____

31. Hur stor frihet anser ni att ni har att använda anläggningsbidragets pengar?

☐ Liten

☐ Ganska liten

☐ Ganska stor

☐ Stor

32. Tycker ni att kommunen lämnar bidrag till rätt ändamål?

☐ Ja Om ni svarat **Ja**, gå till fråga **34**

☐ Nej

33 Vilka kommunala bidrag är irrelevanta?

34. Finns det några bidragstyper som ni tycker kommunen skulle kunna införa?

Övriga synpunkter:

Tack för er medverkan!!

Bilaga 2

Utvärdering av kommunala bidrag

Detta är en enkätundersökning som skickas ut till samtliga bidragsberättigade idrottsföreningar i Halmstad kommun. Syftet med undersökningen är att ta reda på om de kommunala bidragen leder till en önskad effekt på idrotten, om de skapar bra förutsättningar för föreningarna att bedriva sin verksamhet.

Vi som genomför undersökningen är två studenter på Halmstad högskola som gör vår C-uppsats inom ämnet idrottspedagogik. Tekniska kontoret i Halmstad kommun har varit delaktiga i processen med enkäten genom att ha bidragit med information och stöd. De ser den här undersökningen som en del i sitt arbete med att försöka göra bidragssystemet så effektivt som möjligt. Kommunen kommer inte att vara delaktig i insamlandet och sammanställningen av enkäten, utan kommer bara få ta del av slutresultatet. Detta för att undersökningen skall bli objektiv.

Svaren som ni lämnar kommer att behandlas konfidentiellt, ingen kommer att kunna veta vem som har svarat vad i undersökningen. Deltagandet är frivilligt och ni kan när som helst avbryta. För att kunna få en korrekt bild av vad ni tycker om bidragssystemet är det dock viktigt att så många som möjligt svarar. Enkäten tar cirka 15 minuter att fylla i och vi vore väldigt tacksamma om ni kunde ställa upp.

Om någonting är oklart och ni har några frågor. Tveka inte att kontakta någon av oss:

Bengt Arman	xxxxxxxxxx	xxxxxxxxxx
Carl Sandin	xxxxxxxxxx	xxxxxxxxxx

Tack för ert deltagande!

Bengt Arman Carl Sandin

Bilaga 3

Påminnelse!

För en vecka sedan fick Du ett brev med ett frågeformulär som handlade om olika kommunala bidragsformer. Vi saknar fortfarande svar från Er (om ni svarat senaste dagarna bortse från detta brev). För att vi ska kunna dra slutsatser av undersökningen är era svar mycket viktiga. Vi skulle vara väldigt tacksamma om ni svarade SENAST tisdagen 11:e december 2007.

Har ni ej kvar svarskuvertet som medföljde det första utskicket, så är svarsadressen:
Carl Sandin
xxxxxxxxxx xxxxxxxxxx

Om någonting är oklart och ni har några frågor. Tveka inte att kontakta någon av oss:

Bengt Arman	xxxxxxxxxx	xxxxxxxxxx
Carl Sandin	xxxxxxxxxx	xxxxxxxxxx

Tack för ert deltagande!

Bilaga 4

Påminnelse!

För några veckor sedan fick ni ett brev med ett frågeformulär som handlade om olika kommunala bidragsformer. Vi saknar fortfarande svar från Er (om ni svarat senaste dagarna bortse från detta mail). För att vi ska kunna dra slutsatser av undersökningen är era svar mycket viktiga. Vi skulle vara väldigt tacksamma om ni svarade.

Har ni ej kvar svarskuvertet som medföljde det första utskicket, så är svarsadressen:
Carl Sandin
xxxxxxxxxx
xxxxxxxxxx

Om någonting är oklart och ni har några frågor. Tveka inte att kontakta någon av oss:
Bengt Arman xxxxxxxxxx xxxxxxxxxx
Carl Sandin xxxxxxxxxx xxxxxxxxxx

Tack för ert deltagande!